Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

Capvt. XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

Visual Library

nec volebat introire. Pater ergo illius egreſſus rogabat illum. At ille reſpondens, dixit patri: Ecce tot annis ſeruio tibi, nec vnquã preceptũ tuũ tranſgreſſus ſum, nec vnq̃ dediſti mihi hœdũ, vt cũ amicis meis letarer: ſed poſtquã filius tuus hic, qui deuorauit ſubſtantiã tuã cum meretricibus venit, occidiſti illi vitulum illũ ſaginatũ. At ille dixit ei: Fili, tu ſemper mecũ es, & oĩa mea tua ſunt. Lætari aũt & gaudere oportebat, quia frater tuus hic mortuus erat, ac reuixit: & perierat & inuentus eſt.

¶CAPVT. XVI.

Dicebat aũt & ad diſcipullos ſuos: Homo q̃dã erat diues, qui habebat diſpenſatorẽ & hic de latus eſt apud illũ, vt qui diſſiparet bona ipſius. Et vocauit illũ, & ait illi: Quid hoc audio de te? Redde rationẽ diſpenſationis tuæ. Non eñ poteris poſthac diſpenſare. Ait aũt diſpenſator intra ſe: Quid faciã, qͣ dñs meus aufert a me diſpenſationẽ? Fodere non valeo, mendicare erubeſco. Scio quid faciã, vt cũ amotus fuero a diſpenſatione, recipiant me in domos ſuas. Conuocatis itaq; ſingulis debitoribus domini ſui, dicebat primo: Quantũ debes dño meo? At ille dixit: Centũ batos olei. Dixitq; illi: Accipe cautionẽ tuã, & ſede cito & ſcribe quiquaginta. Deinde alteri dixit: Tu vero quãtũ debes? Qui ait, centũ coros tritici. Ait illi: Accipe cautionẽ tuã, & ſcribe octoginta. Et laudauit dñs diſpenſatorem iniquũ, quod prudenter feciſſet. Quia filij huius ſæculi prudentiores ſunt filijs lucis in natione ſua. Et ego vobis dico: Facite vobis amicos ex mammona iniuſto, vt cũ defeceritis, recipiant vos

in æterna tabernacula, Qui fidelis eſt in minimo, & in multo fi-
delis eſt,& q in minimo iniquus eſt,is & in multo iniquus eſt. Si
ergo in iniquo mammona fideles non fuiſtis,q̊d verũ eſt,qs cre-
det vobis? Et ſi in alieno fideles nõ fuiſtis, q̊d veſtrũ eſt, qs dabit
vobis? Nemo ſeruus poteſt duobus dñis ſeruire, aut enim hunc
odio habebit, & alterũ illũ diliget,aut huic adhærebit,& alterum
illũ contẽnet. Nõ poteſtis deo ſeruire & mãmone. Audiebãt aũt
hæc oĩa & phariſæi qui erant auari & deridebant illũ.Et ait illis:
Vos eſtis qui iuſtificatis voſipſos corã hoĩb9,deus aũt nouit cor-
da vr̃a. Quia quod hoĩbus excelſum eſt, abominandũ eſt coram
deo. Lex & prophetæ vſq; ad Ioannẽ, ab eo tp̃e regnũ dei annũ-
ciatur,& quiuis in illud vim facit. Facili9 eſt aũt cœlũ & terrã prę-
terire, quã legis vnũ apicẽ cadere. Quiſqs dimittit vxorẽ ſuã, &
alterã ducit, adulteriũ cõmittit:& qui dimiſſã a viro ducit,adulte-
riũ cõmittit.Hõ quidã erat diues, qui induebat̃ purpura & byſ-
ſo,& epulabat̃ quotidie ſplendide.Eerat aũt quidã mendicus no-
mine Lazarus q iacebat ad ianuã ei9 hulceroſus,cupiens ſatura-
ri de micis quæ cadebant de menſa diuitis. Sed & canes venie-
bant, ac lingebãt hulcera eius. Accidit aũt vt moreretur mendi-
cus, & deportaretur ab angelis in ſinum Abrahæ. Mortuus eſt
autem & diues, at ſepultus eſt. Atq; in Tartaro ſublatis ocu-
lis ſuis, cum eſſet in tormentis, videt Abraham eminus, &
Lazarum in ſinu eius, & ipſe clamans dixit: Pater Abra-
ham, miſerere mei, & mitte Lazarum, vt intinguat extremum
digiti ſui in aquam, ac refrigeret linguam meam, quia cru-

cior in flāma hac. Dixit aūt Abrahā: Fili, recordare, q̃d recepe-
ris bona tua in vita tua, & Lazarus ſir̃ mala. Nūc aūt hic ſolatio
fruit̃, tu vero cruciaris. Et ſup̃ hęc oīa inter nos & vos hiatꝰ ingẽs
firmatus eſt, vt hi qui volunt hinc tranſire ad vos, nõ poſſint, neq̃
inde huc trãſcẽdere Ait aūt: Rogo ergo te pr̃, vt mittas eū i domū
patris mei. Habeo em̃ quinq̃ fratres, vt teſtet̃ illis, ne & ipſi veni
ant in hunc locū cruciatus. Ait illi Abraham: Habent Moſen ac
prophetas, audiant illos. At ille dixit: Nõ pr̃ Abrahā, ſed ſi quis
ex mortuis ierit ad eos, reſipiſcent. Ait aūt illi: Si Moſen & pro-
phetas non audiunt, neq̃ ſi quis ex mortuis reſurrexerit, credẽt.

¶CAPVT. XVII.

It aūt ad diſcipulos: Fieri nõ põt, quin veniãt offendi
a cula. Væ tñ illi per quẽ veniūt. Expedit illi, ſi mola aſi
naria ponat̃ circa collū eius, & ꝓiectus fuerit in mare,
potius q̃ vt offendiculo ſit vni de puſillis iſtis. Cauete vobis. Si
peccauerit in te frater tuus, increpa illū: & ſi penituerit, remitte
illi. Et ſi ſepties in die peccauerit in te, & ſepties in die cõuerſus
fuerit ad te, dicens: Pœnitet me: remittes illi. Et dixerūt apoſtoli
dño: Adauge nobis fidẽ. Dixit aūt dñs: Si haberetis fidẽ ſicut ha-
bet granū ſinapis, dixiſſetis huic arbori ſycamio, eradicare & trãſ
plantare in mare, & obediſſet vobis. Quis aūt veſtrū, habens ſer-
uū arantẽ aut paſcentẽ q̃ regreſſo ab agro dicat, ſtatĩ trãſiet accū-
be: Ac non potius dicit illi: para quod cœnem, & præcinge te, ac
miniſtra mihi donec edero & bibero & poſt hæc edito & bibito
tu? Num gratiā habet ſeruo illi, quia fecit quæ ei imperata fue-